

Revista „Calicul”, Sibiu.

Onor.

Ex: 2

Biblioteca Universității

Cluj

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor ȚEPELUȘ.

ABONAMENTE:

100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.

SIBIU

Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:

5 lei linia petit.

CALEIDOSCOPUL ZILEI

In vreme ce boerii sunt duși cu toți la băi
 S'alunge plictiseala și alte năbădăi,
 Pe sapa lui plugarul amarul 'și frânge 'n două
 Se uită cu durere spre cer, că nu mai plouă
 Arșița tropicală și seceta-l apasă
 Căci vede sărăcia cum i s'asează 'n casă
 Porumbul n'a dat roadă, otăvile-s uscate
 Și țipă disperarea de-alungul celor sate.

Din zorii dimineții și până pe 'noptat
 El a muncit tot anul la rodul așteptat
 Și toată-a lui nădejde și-a pus-o în pământ
 Dar socoteala vremii a șters dintr'un cuvânt
 Tot ce visă sărmanul în noaptea lui târzie
 Și-acum din nou s'o 'nceapă cu neagra sărăcie.

Iar percetorul țipă spre el că-i vinde straiul
 In van e toată truda că s'a gătat mălaiul
 Și vitele 'n ogradă mugesc ca'n dricul iernii
 Au început de-acuma să mestece cocenii
 Iar plozii 'n jur de vatră cer haine, cer mâncare
 Și cărți să-i dea la școală, — dar el săracu n'are
 Pârjolul 'n vara asta l'a 'ncins ca'n straiul morții
 Și foamea la ușe rânjind și-arată colții.

Vintilă vrea valută stabilă și 'mprumut
 Iar țara 'n agonie se sbate 'n așternut
 E agonia foamei, grozavă temerară

Pe strunele-i de jale azi plânge-o 'ntreagă țară
 Și pomenesc țăranii de neamul liberal
 Ca de-o nenorocire, ca de-un partid fatal.
 Mânce-i casa sărăcia și nevoile să-l scurme
 Pe acela care plânge și-acuma pe-a lor urme.

TEPELUȘ.

Poșta cu aeroplanul.

— Cum merge la Sibiu poșta cu aeroplanul?
 — Bine, Scrisoarea care o pui în București mâine
 la poștă, eu o am primit de azi.

Bătăușii

Eroilor dela Timisoara

Când a pornit ciudatul zvon,
 Ca dintr'un gât de gramafon,
 Toți întrebară cu uimire:
 — „Cum, se mai ține întrunire?“

Apoi veni un sol isteț
 Cam pistruiț, cu părul creț,
 Și zise; — „Ce nerușinare!
 Țin, ticăloșii, adunare...“

La Cluj celebrul comitet
 Avu ședință în secret,

Și hotărârea vitejească
 Fu: pe dușman să-l risipească.

În frunte pe un cal bălan,
 Sălta voivodul Sever Dan,
 La coadă (că-i mai sigur locu')
 Se instalase Sever Bocu.

Și-așa porniră, val-vârtej,
 Din Vinț, din Gherla și din Dej,
 Vitejii din viteaza trupă,
 În dinți, pe inamic să-l rupă...

Veneau volnicii, să te ții,
 Și se'ndemneau: — „Pe ei, copii!“
 Strigau de moarte căpitanii:

— „Să plară toți averescanii...“

Dar nu știu ce s'a petrecut,
 Cum s'au luptat, cum s'au bătut,
 Priviți, se'ntoarce crunta oaste,
 Oftând, ținându-se de coaste.

Se'ntorc frunțașii scărmanați,
 Cam ciufuliți, cam șifonați,
 Țipând în fuga lor ușoară:
 — „Săriți, creștini, că ne omoară!“

Iar Sever Dan, întors la Moci,
 În mâini cu tristul său pușcoci,
 Suspina-adânc din pragul ușii:
 — „Mă rog, te pui cu bătăușii?“

Ion Ciomag

— membru în comitetul executiv —

(Țara noastră).

Epigramă

Șade Lina 'n bătătura
 În poală c'o cusătură
 Dar apare ca stafia
 Soacră-sa — lelea Maria
 Și începe tulburată
 Să descoase biata fata.

em.

Miraj

Cand o vezi lângă capița
 Crezi că-i mică copilă
 Dar la sărutat, măl vere
 Vezi că fata e — muere
 Și sa'ntinde după gura
 Ca Joiana 'n bătătura.

em.

Cocoana Gurădulce

Câț! Tot respectul la femeia care are respect de barbatul său și iarăși tot respectul la fata, care nu bește respectul. Mițuluc!

Nu știu cauza, mi se pare însă că în urma creșterii moderne fetele de azi sunt pline de respect. Câț!

O sabie să dea numai cu nasul de trotuar și la sunețul ce-l produce, mai toate fetele, cari se află pe strada fac un general respect cu toate că-i poate vorba de un simplu elev. Câț!

În zilele mele o fată când pleca pe strada se ducea ca vântul, cu ochii'n vârful nasului. Mițuluc!

Înapoi nu s'ar fi uitat una dacă de bubuiturile sabiei nu numai trotuarul, dar toate ferestrele s'ar fi spart.

Respectul fetelor pe strade publice era o rușine în fața lumii. Mițuluc!

Fetele de azi sau sunt prea curioase și de aci atâtă respect. Câț!

Și dacă fetele de azi, pentru curiozitatea lor, ar pați, ce a pațit odinioară femeia lui Lot, monopolul de sare nu s'ar mai putea susține, pentrucă pe toate stradele te-ai împedeca de o mulțime de stânci de sare. Câț!

Cuvântare

ținută de un învățător, care a prezidat examenul directorului său.

«Noa copii, am ascultat examenul vost, am văst că unil ați știut, iar unil n'ați știut. Dice n'ați știut, eu nu știu cine e vina, voi sunteți, ori cine e vina, eu nu știu. Fară una v-o spun, care n'ați știut veți vedea voi ce veți pați, iar care ați știut puteți fi fericiți, că veți duce o viață mai ușuratică».

Vara în țară.

Domnii Maniu, Mihalache
Și cu «tov»-ii ceialți
Au rămas ast'an acasă,
Că nu sunt în țară sfați.

Generalul Averescu
Nu mai are fond secret,
Stă săracul lângă Goga
Și gândește ca Hamlet.

Singur Iorga ține cursuri
Cu flămânzii la Valeni
Spunând capul să și-l spele
Cu apă dela Smeeni.

Iar Vintila târguește,
Cu picioru 'n apă rece,
Imprumut stabilizare,
Doar criza mare va trece.

Doină funcționărească

Cântă cucul pe fântâna,
Cântă'n pod o cucuvea,
Pot cânta că nu le pasă
Nu trăsesc din leafa mea.

Ba că-i pungă, ba că-i teacă
Mai rău ca între țigani,
Când e douăzeci a lunii
Casierul n'are bani.

Are state și chitanțe
Forme pe sute de foi,
Dar domnul Administrator
N'are credit pentru noi.

În fine dracul mai știe
Cine este 'vinovat.
Ași muri poate cu zile,
Dar sunt primul la răbdat.

Rabatul

Frunză verde Grünenblatt
Toată lumea vrea rabat
Cum să nu fii supărat
Că nici când te culci în pat
Nu te lăsă ne'trebat
Dacă dai sau nu rabat

25%

Vuța și Chiva

Vuța: La bună mână-i doamnă Breckner. La Chivo și închină călcăturite-ar că-ți dau bunda fierțatului pentru fiu-tău de pomână.

Doamnă Breckner dragă, mai dă-ne o fele.

Da ce dracu ai avut eri seara tu Chivo, te-ai făcut pasnică de noapte pe Flussgase. Șanțurile doară nu sunt hoteluri?

Chiva: Ce îți tot bați pliscu fără rost. Aseară am fost să comand un car de salată dala mare la căpățină pentru o doamnă mică și grasă care e văduvă pentru câțva timp, fiindcă pe bărbatu-său l'a chemat la concentrare lângă Tolea și Irimescu Cândești dar nu la Văcărești ci aici în Sibiu în casa aia din dosul Tribunalului.

Bărbatul ei ținea în todeauna armăsari d'ăia faini de rasă, cari îi cumpăra pe bani împrumutați dela Stat, fără dobândă și fără ai mai da înapoi Statului. Apoi și aia o știu că dacă la o casă nu-i bărbat, nu este nici rânduială. Acuma tu trebuie să știi că doamna nu poate merge la coasă deoarece să topește de căldură și cred că îmi cumpără toată sălata să nutrească armăsarul dacă îi mai are și atunci săi vezi cum

poate fugi la Ocnabăl și în toate părțile unde-i dorește inima Dnei.

Vuța: O călcăturite-ar dăpoi tu numai la beutul unei fele de vin ești tovarășe?

Ardă-ți obrazul de rușine ca oțetul în cazanele din turnătoria lui Rieger!

Chiva: Apoi ce cugeți, că tu ești deșteaptă ca să pot face cu tine o afacere atât de mare?

Eu ți-am spus Vuța că tu ești proastă, dar l'am vinovățit pe tatăl tău, însă acum îmi vine în minte că, tu după obiceiul tău cel deștept în fiecare zi după mâncare te culci lângă „Tibin“ ca capul în jos și dormind în felul acesta, mintea ta a călătorit în jos până când a ajuns la „Haltestelle“ la vârful degetelor dela picioare, acolo mintea ta n'a putut să meargă mai departe, deoarece topâncile (ghetele) tale au fost atât de tari, că și după moartea nepoatelor tale va rămâne ca zestre la cununia strănepoatelor tale. Așa pot să îți spun că mintea ta s'a șters din capul tău ca „livadia Lebu“ din mâna Mitropoliei din Sibiu.

Vuța: Dna Breckner ia mai dăne înc'o fele de vin, că lângă Chiva mă ia dracu de sete.

Și o sodă Dna Breckner.

Chiva: Lasă numai că mâine pe vremea asta numai comanzi tu, pentrucă tu ești proastă și uitucă și țe-ai uitat că mâine pe vremea asta ți-a comanda cea dela finanțe, cari ți-ar vinde și hâina după tine, că n'ai plătit în anul acesta dare la Stat numai l-a rată care face numai atâta cât ai plătit în anul trecut întreg.

Acum hai să plecăm. Noapte bună. Vuța!

Publicațiuni Oficiale.

Calicul a primit zilele trecute o mulțime de scrisori dela persoane suspuse, cari nu vor să aibă nimic de-a face cu tâlharul Balan. Astfel:

Di deputat Ion Balan nu este rudă cu hoțul Balan, d. casier c. f. r. I. Balan nu este una și același persoană cu banditul Balan.

Totașa un petrolist, un prefect, un agronom, un vameș, și un director dela o societate de asigurare, toți cu numele Balan, declară pe cuvânt de onoare, că nu au nici o legătură nici de sânge și nici de breaslă cu vestitul haiduc Balan.

Luăm act și ne pare bine.

Veselul redactor al „Tribombei“ din Sibiu într'o corespondență din Porcești (locul unde se poate lăfa mai bine) amintește și despre modestele noastre Calicii, ca despre o lectură care nu ar otrăvi destul sufletele porceștenilor. Recomandăm Tribombei sibiene să nu se mai acațe de Caliciile noastre că pe urmă o să ne vie și nouă gustul să ne dăm la ea. Și Calicul știe să muște când e nevoie.

Stan Vorbălungă

În tinerețele mele prindeam cu ștreangul la cătănie. Care va să zică în tinerețele mele cătănia era un fond a perdu. Oamenii nu cunoșteau încă dulceața muririi pentru patrie, și de aceea nu se îmbulzeau la cătănie ca Grecii din Blai la temniță.

Între alte mijloace de a scăpa de cătănie, mai sigure, erau următoarele trei: Fuga, banul, și a te băga pe nimic la un nemeș.

Tată-mio, care nu m'a lăsat să fug, neci n'avea bani, ca să mi rescumpere dulceața muririi pentru patrie, m'a băgat ca să scap de cătănie, slugă la un popă unit. Popii uniți pe timpurile acelea încă erau nemeși, iar a fi nemeș era mai mult decât azi baron sau grof, pentru că nemeșii aveau p'atunci

ce mănca, în Ungaria de azi însă sunt destui baroni și grofi care, fiindu-le rușine a lucra sau a cerși, mor de foame.

Popa unit, la care tata m'a băgat slugă ca să scap de cătănie, n'avea, ce e drept, decât o găină la casă și cocoșu'n vecinătate. De aceea mânca cu preteasa cu tot dintr'un ou dar era nemeș, adică un stăpân, în a cărui curte un cocoș din vecinătate putea cocoși o găină, dar împăratul n'avea dreptul să prindă o slugă la cătănie.

Așa am scăpat eu de cătănie, ca popă la o slugă unită!

De sine se înțelege, că eu, ca slugă la popa cel unit, sau ca slugă nemeșiască n'aveam altă simbrie decât scăparea iepurilor. Măncare însă aveam câtă trebuie la

un om învățat a răbda, Până-când popa și preteasa, adică stăpânii mei, se hrăneau dintr'un ou, eu aveam îmbelșugarea de a mă uita la ei. Ear' zilele, în care găina nu oua, erau zile de post, și atunci înghițiam cu toții gol!

Boerul însă tot boer, fie și numai cu teiu încins. Popa și stăpânul meu totuși trăia, cu preteasă cu tot, bine din răbdările mele, și fiindcă n'avea, — de a griji decât de trei suflete ca să nu le ia dracul, umbra mai mult la vânat, decât la biserică.

La vânat mergea popa meu de regulă singur, adeseori însă cu'n nemeș de unghur din sat, care era un mai mare bogătan decât vânător. Când mergea cu nemeșul de unghur la vânat mă lua și pe mine, ca să duc straița cu merindea, și să le aduc vânatul.

În trei ani după o altă le-am dus adeseori straița plină de merinde dela curtea nemeșului unghur în păduri, și'n loc de vânat, le-am adus straița goală acasă. Atât nemeșul de unghur cât și nemeșul de popă, ori se duceau singuri ori în societate la vânat, nu împușcau nimic. Aci puneau vina că pușca le e strâmbă, aci că iepurii, sau vulpile fug strâmb etc.

Odată — și asta vreau să vă povestesc — mergem toți trei la vânat. Soartea vrea ca un iepure cu zilele numărate să fugă în partea aceea, în care nemeșul de unghur și-a slobozit pușca, și d'odată cade mort la pământ. Cum s'a întâmplat asta cum nu, nu se știe, destul că iepurile era mort, și nemeșul de unghur a pus mâna pe el, și l'aducea în triumf către locul, unde eu

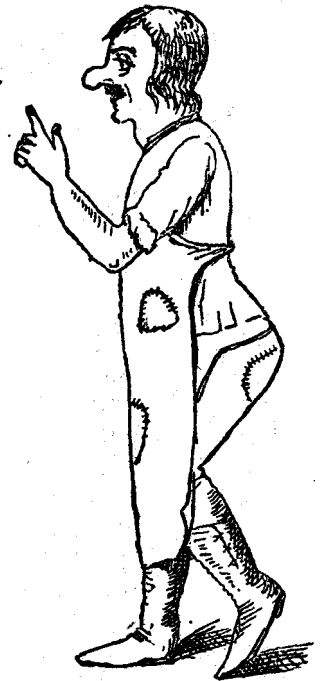
așteptam cu straița plină de merinde încălzindu-mă la foc.

Când vânătorii se ațau în depărtare de vre'o 20 de pași dela mine, popa meu se pleacă lângă o tufă, și ridică o vulpe moartă. Cum a ajuns însă tufa lângă vulpea cea moartă, asta încă nu s'a putut constata până azi de marii istorici ai academiei române din București. Destul, că popa meu încă a împușcat o vulpe, și o aducea cu mare fală la foc.

După acest îmbucurător rezultat vânătorii, ajungând la foc, au aruncat iepurele și vulpea unul peste altul la o parte, și s'au pus la mâncare. Au mâncat, am mâncat și eu ce a rămas de ei, și după aceea toți trei ne-am aprins pipele, și fumând am dat în povești. Dar după

oare care timp, ce văzură ochii noștri? — Vulpea popii meu d'odată se ridică în picioare, prinde iepurele, pleacă cu el prin tufe, și dute! Popa meu își face o cruce cât pe colo, nemeșul de ungur taie și el la cruci, și 'ntr'un târziu, după ce ne-am venit cu toții'n în fire, am plecat cu straița goală, și cu buzele umflate cătră casă.

După un timp oarecare, un vestit vânător din satul vecin, auzind de întâmplarea noastră, o a explicat așa: Vulpea aflată de popa meu lângă tufă nu era moartă, ci numai leșinată de foame. Pusă însă lângă iepure în urma mirosului și-a venit în fire, a pus iepurile'n fălci, și a luat-o cu el la sănătoasa prin tufe!

Să luăm aminte!

Cel mai amarât crâsnic
nu dă o bobotează pentru
7 Paști.

*

Scroafa dela bobotează
nu fată purcei.

*

La bobotează s'ar îmbata
mai puțini popi dacă pro-
verbul «pe de-asupra ca
fuiorul popii» ar suna: «De
gâtul popii beat ca fuiorul».

*

Căsătoria este strămuta-
rea relațiilor fericite de a-
mor într'o stare binecuvân-
tată.

*

Omul ar trebui să poarte
ochii în ceață, fiindcă el și
așa vede ce este înaintea
lui.

*

Căsătoria între un tinar
frumos dar sgârcit și între
o fată urâta dar bogată, nu
este altceva decât o promi-
siune reciprocă în scopul
unei înșelaciuni plăcute.

Lui Hamlet

O Hamlet, prinț din Nordul de cețuri încărcat
O, inimă, pe care întins-a Disperarea
Cernitele-l aripe; o suflet turburat,
Ce ți-ai pierdut lumina și rătăcit cărarea,

O, tu, care'n grozavul a fi, ori a nu fi,
Îți pul chinuitoarea eterna întrebare,
Dar tremuri, vai! la gândul cumplitei vecinicii
Adâncă, infinita, necunoscuta Mare..

O, Hamlet, dac-a lumii amaruri și mizerii
Nu te-au făcut pumnalul să-l răsucești în piept
Ci, — palidă voința, — rămas-ai rob durerii
Și te-ai supus orbește Destinului inept.

O prinț din Nordul veșnic învaluit în ceață
De-ai cobori pe-a noastre meleaguri doar o clipă
O clipă ar ajunge și jalnica-ți viață
Ar adumbri-o a morții întunecată-aripă.

Mefisto.

Din cremenea lui Amnat

A calicilor e împărăția cerurilor, și cu Calicul în mână oricine poate intra în Raiu, dacă Sf. Petru îi deschide poarta.

Caută în cele dinlăuntru ale pungii tale și dacă nu afli prețul abonamentului prescris, nu primi Calicul.

Așa zice Iehova: Abonează Calicul și din ochii tăi lacrimi în veci nu vor curge.

Când șezi la masa Calicului ia-ți foamea în dinți și rumega.

Teama-să de Calicul tot pământul, cutremure-se de el toți cei ce nu și-au plătit abonamentul.

Alegătorii sunt ca și copilașii. Dacă le cânti și adormi.

Prieteni politici te părăsesc în vremuri grele, tocmai ca muștele cari dispar în timpul furtunii.

Mor proștii în fiecare zi. Inșă prostia tot nu moare.

Toți cetățenii au dreptul să facă politică, dar nici unul nu este obligat s'o înțeleagă.

Când văd un leagan mă gândesc la mormânt, tot așa când văd pe ministru Lupu, mă gândesc la opoziție.

Nu-i socotește.

- Decâți ani ești?
- De 26.
- Dar ești născut în 1900?
- Am stat doi ani în pușcărie și pe acela nu-l socotesc.

Automobilele doctorilor.

- De ce or fi având toți doctorii automobile?
- Cer mult pentru vizitele medicale și vor să ducă cu acelaș preț pe cei tămăduiți până la groapă.

Mai bine altceva.

- Ai auzit că s'a făcut împrumutul?
 — Mai bine împrumuta guvernul ceva porumb pentru cei nevoiași.

Patologie politică

*Di Iuliu Maniu suferă
de morbus austriacus*

Octavian Goga

*Îi vezi pe oameni grași, frumoși
Și crezi că-s foarte sănătoși,
Aceasta e o vorbă goală
Toți suferim de câte-o boală.
Uitați-vă, ce lamentabil
Trăiește-orice contribuabil:
Sărmana-i pungă belale
Cum suferă de anemie!*

*Partidul nostru național
De zece ani stă la spital,
Îl fu, se vede, dat să zacă
De-o boală grea, austriacă.
Câți medici buni n'a consultat,
Și câte doctorii n'a luat,
În prelungita lui zăcere
Să prindă-o leacă de putere!*

*Dar nici guvernul lăudăros
Nu-i tocmai-tocmai sănătos,*

*Și n'are-o boală efemeră,
Că febră rea, petroliferă...
Chirurgii l-au căutat în gât,
Diverse sonde i-au vârât,
Zadarnic, însă, îl îndoapă,
Guvernu-i c'un picior în groapă!*

*Vre-o douăzeci de specialiști,
Îngândurați și pesimiști,
Dau explicația tardivă:
Paralizie progresivă!
Cel mai cu grijă dintre ei
E unul doctorul Știrbey,
El stă de-oparte și observă,
Nu intervine, — se conservă!*

*Dar academicul consult,
Știu bine, n'o s'ajute mult,
Și nu se va goli spitalul,
Până nu vine Generalul.
El are taina unui leac,
— Rețetă arastică, nu fleac! —
Căci trebuie o mână tare
Pentru pilulele amare...*

IANCU PURGATIV

— bărbier și sub-chirurg —

Baba Hârca

Către răiplătitori la Calicul

Sloi de gheață să'ți spân-
zure, în luna lui Iulie, de
nas!

Calare să pleci la pețit,
și să te întorci cu pelea ca-
lului în băț către casa!

Cât Metusalem să traiești
în căsătorie, și nevastă-ta
să nu'ți iasă cu ghiarale din
ochi!

Spini să'ți crească pe
limba, când vei vorbi min-
ciuna, și, uitându-te'n o-
glinda, să strigi către cel-
ce'l vei vedea: Porc de
câne!

Cleiu să'ți crească pe bu-
ze, când vei săruta ca un
calugar, sau ca celibe, din
amor!

Din denunțări să traiești,
ca cânele din lătraț și pen-
tru meritele tale, pânea să
ți se arunce, ca la câini!

Stan Pățitul

„Măereni” se numesc bărbații și „Măerițe” femeile Românilor din suburbiile Sibiului. Măerenii, ca și Măerițele, sunt un neam de oameni muncitori, dar’ cu toată munca lor, tot ce e în ladă, aceea e și pe ei. Progres nu află la Măereni și Măerițe nici în avere, nici în cultură. Măereanul, cându-i mai bogat, se pomenește cu toba la poartă, și dacă vreunul din Măereni a învățat carte, acela n’a dus o mai departe, decât până la a nu ști, ceea ce toți Măerenii știu, adică cultura legumăritului.

Măereanul, dela Strajămeșter în sus, nu cunoaște rang. În medicină, Măerean n’a trecut preste rangul de moașă. În justiție rangul de cancelist e culmea, la care au ajuns Măerenii. Pe tere-

nul meseriilor, Măereanul, când ajunge măestru, începe a cârpi. Negustorie poartă Măerenii singur cu Versatzamtul. Dascăli s’au făcut mai mulți din ei, dar, din școala lor nime n’a ieșit dascăl, și cei doi popi, care, în decursul unui secol, au ieșit din Măereni, nu merită o singhie din ceapa degerată.

Măereanul și Măerița, înfățișează în căsătorie fosta formă de stat austro-ungar, adică dualismul: Fiecare își poartă deficitul în punga sa separată. Măereanul își are cârciuma și punga sa separată de pungulița și cârciumuța Măeriței dar’ acasă se întâlnesc de regulă amândoi beți. Sunt — se înțelege — și excepțiuni. Sunt adică și Măereni de aceia care se îmbată cu Măerițele lor în una și aceeaș cârciumă, și

când pleacă către casă, fiecare o ia în altă parte.

Cu toată mulțimea de școli, ce se află în Sibiu, majoritatea Măerenilor numai cu potcoavele dela cisme știu scrie, și epistolele de amor, ce primesc măerițele, li le cetesc teologii din Andreanum, care însuși le-au scris.

În înțelepciunea lor, care e soră gemenă cu prostia, Măerenii sunt dați pradă preoților lor, care trag în numele lui Dumnezeu câte șapte pei de pe ei, și lor tot nu le cade pelița de pe ochi. Nicăiri în lumea ortodoxă (dacă în Bakonyerwald se află vre-o parochie ortodoxă nu știu) nu vei afla, spre pildă, o parochie, ca cea din suburbiile Sibiului, în cari, pentru o cununie se cer 400—500 lei, pentru o carte de botez 100—200 lei, etc. Nu-i afla doar în toată biserica constituțională gr. or. din România un caz, în care popa se fie hipotecat averea bisericăscă cu 1000 lei, fără ca să știe constituția bisericăscă ceva, precum s’a întâmplat în parochiile popilor sibieni. Și toate astea se întâmplă, unde consistoriul archidiecezan tace ca porcul în — constituție etc.

Toate aceste vi le-am spus, pentru-ca mai ușor se înțelegeți cele, ce vreau să vi le spun acum:

Măerenii din suburbiile Sibiului nu prea merg la biserică. Altcum și inteligența din cetate, cu metropolitul în frunte, încă nu prea face multă îmulzeală credincioșilor, când popa strigă din altar: Cei chemați ieșiți etc. Măerenii însă, și în special cei din Groapă, sau din Su-

burbiul Poplăcii, mai cu minte fiind decât ei însuși cred, au adus un conclud moral-bisericesc de prima calitate. Concludul acesta suna așa: „Cine nu cercează Dumineca și sărbătoarea biserica plătește 5 lei pedeapsă!”

Eu ce e drept, nu știu din căși membrii constă comitetul parochial care a adus acest conclud, dar' aceea trebue să constatez, că la 10 boi nu află atâta înțelepciune.

Destul că, în urma acestui conclud, în decursul unui an s'a încassat dela cei-ce n'au cercetat biserica un capital considerabil.

Văzând maturul corp al comitetului parochial atâta bală de ban clae pe grămadă s'a plesnit surprins cu palma peste frunte, și, din această plesnitură s'a născut întrebarea orientală: Ce să facem cu acești bani? despre a căror întrebuințare nici statutul organic, nici conclusele sinoadelor ecumenice dela cel din Nichea până la cel din anul trecut din str. Mitropoliei n'au statorit nici o normă.

Oricât de grea s'ar părea această întrebare, maturul corp al comitetului parochial până dai scuipatului o palmă, a rezolvat în unanimitate cu: Să-i bem!

Dar „unde să-i bem”? s'a născut a doua întrebare, — în care cârciumă? — În cârciumă nu se poate au zis unii, pentrucă 's bani bisericești! — Atunci să-i bem în biserică, au răspuns alții!

După o lungă și înfocată, dar serioasă desbatere, s'a hotărât, ca banii încasați în contul prescurtării lui Dumnezeu cu rugăciunile crești-

nești, să se bea în școală, care e în nemijlocită apropiere cu biserica și acestei beuturi gr.-or. să i se dea numirea „bal”.

Care va să zică maturul corp al comitetului parochial a urmat țiganului, care furând pipa i-a dat numele lulea, ca să n'o mai cunoască nime.

La această bejie constituțională de ritul gr.-or. sub patronatul epitropilor bisericești, a luat în parte covârșitoare elita parochienilor, care prin neglijența sa în cercetarea bisericii a contribuit mai mult la tormarea fondului cultural.

Era pe la 7 ore seara. Școala gema de epitropi și epitropese, de cantori și cantnrese, de crâsnici și crâsnicese, clopotari și clopotărese și alți flămânzi, care s'au adunat, ca să-și stâmpere setea cu vin cumpărat din banii fondului cultural, format din neglijența parochienilor în cercetarea bisericii.

Popa cunoscându-și parochienii, care, după ce se îmbată, rad și fără să pun, din întâmplare n'a luat parte la bal, și așa a rămas cu barba întregă.

În armonie cerească s'au golit iute câteva zeci de litre de vin și:

*Turnuri de plăcinte
S'au turtit de dinte;
Muzica cânta,
Nime nu juca.
Fiecare bea.
Unul nu era,
Care n' aștepta
Ceva a mânca
Ș'apoi iar a bea.*

Așa bând și mâncând Măerenii și Măerițele din Groapă pentru iertarea păcatelor celorce au plătit ne-

cercetarea bisericii cu bani, iată ce s'a întâmplat: Un păhar de vin înalt la umeri și gros la talpă, sboară prin aer și turtește nasul epitropului bisericesc. Epitropul, cu toate că are un nas atât de mare, încât poate risca o parte din el și totuși îi mai rămâne destul, considerând, că el nu și-a dus de aceea nasul la bal, ca păharele înalte la umeri și groasă la tălpi să îl turtească prinde o sticlă de gât aruncă cu ea în partea de unde păharul i-a sburat în vârful nasului, sticla nimereste și se sparge 'n hârbe de tăria unui cap măerenesc. Acum să fi văzut „exempla trahunt!” — Sticle după sticle, păhare după păhare încep a sbura prin sala balului, respective prin școală. După sticle și păhare urmează a sbura farfurii, blide, cuțite, linguri și furcuțe, lemnele de lângă cuptor etc., până când n'a rămas cap nespart, ochi de ferestri întregi, plele de Măerițe nedespletite, îi și cămeși nerupte, ba chiar și sfinții gr. or. de pe păreții școlii au trebuit să sară dela locul lor, și să se mesete în gunoiul Măerenilor.

○ telegramă

Un negustor de porci, după închelarea unui târg a dat următoarea telegramă tovarășului său de porcărie: «Sosit cu toți porcii la gară numai tu lipsești, ași veni cu personalul dar nu se primesc dobitoace, dacă mai ai nevoie de vr'o vită te rog nu mă uita.

Colac și Pupăză

Colac: Noroc soațe!

Pupăză: Benedictus...

Colac: Cum ai scăpat anul asta cu botezul?

Pupăză: Mai bine ca tine frate în Cristos, însă nu așa bine ca popa Brișcă.

Colac: Spune-mi și mie povestea popii Brișcă.

Pupăză: Istoria popii Brișcă trebuie să ți-o încep dela rădăcină. Popa Brișcă când s'a sfințit de popă, catapeteasma cârciumei din sat s'a crepat în două. Asta a fost un semn, după care oamenii din sat judecau, că din acel popă va ieși un al doilea Leonat din Longobarda, care se hrănea cu barda și cu cinzaca arunca în lună. Și oamenii nu s'au înșelat. Prima activitate pastorală a popii brișcă a fost că și-a făcut strănă în cârciuma din sat, și în asta s'a bucurat și se bucură de o

statornicie vrednică de toată lauda, până-când din alte cârciume de regulă îl dau afară.

În comuna popii Brișcă pentru conservarea unității naționale, avem și noi precum bine știți, un popă. Desul popa Brișcă a pățit la Boboteaza trecută pășania popii din Ludoș mai anii trecuți, dar ceva mai cu coarne. Popa Brișcă avuse un cantor, pe care la lăpădat din slujbă pentru motivul, că cantorului nu-i plăcea să cânte în cârciumă. În urmarea aceasta crâsnicul lăpădat din slujbă ca să-și afile mântuirea glasului, a trecut la noi, și-a rezervat însă dreptul de a smulge la o ocaziune binevenită barba popii Brișcă. Ocaziunea asta i s'a dat la Boboteaza trecută. Iată cum. Popa Brișcă în al cărui cap spiritul ovresc sbura peste ape, iordanizând prin sat,

s'a greșit și a intrat cu Iordanul în casa cantorului lăpădat. Acesta văzându-și pe duhovnicul său de odinioară în casa sa, în care se ținea stăpân peste tot ce se afla, a sărit cu amândouă brâncile în barba popii Brișcă și numai perii din ceafa i i-a lăsat nesmulși, apoi i-a deschis ușa și i-a arătat drumul, pe care la luat Iordanul, când s'a întors! — dar eu trebuie să mă duc soațe, că am o scroafă, care-și mănâncă purceli, dacă nu-i am de grijă — adio!

Pupăză: Adio soațe! — pazește-te însă să nu intrii și tu la un cantor lăpădat din slujbă!

Fiecare cu un plan.

— Am auzit că te însori și ei o fată din Bungard?

— Vezi eu nu mănânc carne, și știu că bungarzana mă ține numai cu legume.

Logogriffe

(de Vlăngali)

Totul meu, un nume,
De femei purtat;
Și cetit cum nu se pune,
Te adoarme răsăfat.

* "Nina"

Prima-'mi parte de trei părți
O afli în joc de cărți,
Cu a doua s'arată o națiune,
Ce invers cetit, tot așa vă
spune]
Partea a treia, o planta care,
Omenimei e mult folositoare;
Intreg cuvântul e lesne de
ghicit,]
Ba'n timpul din urmă chiar
regii l'a simțit.]

* "As-sas-in"

De ce?

— De ce nu vin național-țărăniștii la putere?

— Nu pot. Au doi șefi, dar nu sunt nici de-un tata sau de-o mamă și nu-s nici de-o lege, deci nu pot depune jurământul totodată.

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Adușe în cărcă de „Calicul”.

Boița. Ca să facă economie la bugetul comunei consiliul a hotărât să nu mai dea lemne la dascăli, în schimb și-au mărit consilierii diurnele. Nu vor să mai clădească școală nouă pentru că e prea scumpă și de aceea au hotărât ca cei săraci să trimită copiii la școala din Tălmăcel, iar cei mai bogați să-i ducă la oraș, și să plătească. Consiliul este decis ca cu economiile ce se vor face să ajute stabilizarea leului.

Boița. Decând s'a introdus lumina electrică boactării de noapte se adună sub lampa cea

mare din mijlocul satului, unde se purecă, pentru că noaptea nu-i prea vede lumea.

Sibiu. Primăria a contractat o comandă de steaguri naționale, pentru a le face cadou acelor locuitori — buni patrioți — cari cu ocazia diferitelor serbări naționale arborează fel de fel de sdrențe colorate.

Bungărd. Decând bungărzenii cari au fost pela București au sburat cu aeroplanul, s'au învățat cu nărav. Vor să dea în comună o serbare pentru aviație și peste vre'o câți-va ani să ceară ca avionul cursă București—Cluj să oprească și la Bungărd.

Boița. Se zice că numai decând a trăsniit o șură care a ars până în temelli, cunosc bolcenii

proverbul: Dumnezeu nu bate cu băta.

Avrig. Unui inspector administrativ aflat în comună i-s'a cerut ca în postul nou înființat să se numească un învățator, nu învățătoare — cum prevede legea — pentru că sunt mulți cari au fete de măritat și s'au hotărât serios să-i dea tot sprijinul noului învățator ca să formeze un cor. Acest sprijin l'au uitat să-l dea și în trecut, când s'a mai încercat să se înjghebeze un cor de către alt cineva.

Sibiu. Afize mari și frumoase anunțau Sibienilor evenimentul zilei: Expoziția de lucru de mână a femeilor săsești. Un traducător șugubeț a tradus în românește textul german în felul acesta: „*Lucrarea femeilor săsești*”. Pentru această „lucrare” nu s'a spus cât de mare va fi premiul și la ce vârstă se începe și până la care vârstă trebuie „lucrarea” cu pricina, că dacă nu toată lucrarea e o curată pescărie.

Miercurea. Comuna Miercurea de aici înainte se numește comuna „Gheorghe Lazar”. Se vede treaba că a început și pe aici să miroase a școală normală. Avrigul, satul natal al marelui dascăl a lăpădat până acum de două ori școala normală. Miercurea săraca cel mult o să lapede pe Marcon...

Sângătin. Taica Alexandru Măcelariu cu gândul la spanacul Sasului, care urma să fie ales primar în Vurpăr și-a uitat de Ilie Orăștean să-l pună între sfinți în calendarul agricol.

Așa că bietul Ilie o să rămână fără spanac în anul viitor.

Săliște. Uzina electrică Răuciu & Co unde s'au clădit toate castelele pe nisip ale Săliștii, de o vreme încoace nu mai funcționează cum trebuie. Au început să se hurue toate castelele cum a început pușin vântul să bată, prin frunză de tei uscată.

Săliște. Răsar candidații de directori liberali cu ciupercile, încât urbea Săliște a ajuns să facă concurență în privința asta renumitului Mag. Cutare candidat își revendică meritele electorale, altul pe cele vocale numai cei cu merite adevărate stau în umbră și tac.

Vai săracă Săliște da cum te.. calcă vacile.